

МЕТОДИЧНИЙ СУПРОВІД ВИКОРИСТАННЯ БАТЬКАМИ ЦИФРОВИХ ДИДАКТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ У ВИХОВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

METHODOLOGICAL SUPPORT FOR PARENTS' USE OF DIGITAL DIDACTIC MATERIALS IN THE EDUCATION OF PRESCHOOL CHILDREN

У статті охарактеризовано проблему розробки та впровадження методичного супроводу батьків у застосуванні елементів цифрового освітнього середовища у вихованні дітей. Розкриті шляхи співдії батьків і вихователів у використанні цифрових дидактичних матеріалів в освітньому процесі, окреслені переваги та перешкоди успішного функціонування цифрового освітнього середовища, розроблені рекомендації для батьків щодо організації взаємодії дитини із цифровим простором.

Визначено поняття «методичний супровід» як комплекс змістовних та організаційних заходів, спрямованих на комплексну підтримку батьків у питаннях виховання дітей із допомогою ресурсів цифрового середовища. З'ясовані бар'єри ефективного використання цифрових елементів в освітньому процесі та окреслено шляхи їх усунення. Одним із основних – визначено інформаційну підтримку батьків у питаннях визначення змісту та способів співдії з дитиною у цифровому просторі.

Розкриті напрями реалізації методичного супроводу батьків з використання цифрових дидактичних матеріалів: збагачення знань та практичних навичок батьків з використання цифрового освітнього контенту; підготовка тематичних дидактичних кейсів з урахуванням віку дітей із залученням батьків до цього процесу; ознайомлення та практичне засвоєння алгоритмів співдії з дитиною в цифровому середовищі.

Акцентовано увагу на розробці і впровадженні тематичних цифрових дидактичних кейсів, які забезпечують змістову та організаційно-методичну підтримку батьків у взаємодії дітей з цифровим простором. Охарактеризовані принципи створення цифрових кейсів як основи партнерської взаємодії батьків та вихователів: тематичний, відкритості, соціокультурний, пріоритетності гарантування безпеки дитини в цифровому просторі. Наголошено на необхідності дотримуватися комплексного підходу у реалізації визначених напрямів методичного супроводу. Наведено приклади цифрових додатків для дітей, які містять цікаві завдання, спрямовані на їхній розвиток та виховання.

Ключові слова: цифрове середовище, підтримка батьків, діти дошкільного віку, цифрові дидактичні матеріали, напрями

методичного супроводу батьків, цифрові дидактичні кейси.

The article describes the problem of developing and implementing methodical support for parents in the application of elements of the digital educational environment in raising children. The ways of cooperation of parents and educators in the use of digital didactic materials in the educational process are revealed, the advantages and obstacles of the successful functioning of the digital educational environment are outlined, and recommendations for parents regarding the organization of the child's interaction with the digital space are developed.

The concept of «methodical support» is defined as a complex of meaningful and organizational measures aimed at comprehensive support of parents in raising children with the help of digital resources. Barriers to the effective use of digital elements in the educational process are clarified and ways to eliminate them are outlined. One of the main ones is informational support for parents in matters of determining the content and methods of cooperation with the child in the digital space.

The areas of methodical support of parents in the use of digital didactic materials have been revealed: enrichment of parents' knowledge and practical skills in the use of digital educational content; preparation of thematic didactic cases taking into account the age of the children with the involvement of parents in this process; familiarization and practical assimilation of algorithms for cooperation with a child in a digital environment.

Attention is focused on the development and implementation of thematic digital didactic cases, which provide meaningful and organizational and methodological support for parents in the interaction of children with the digital space. The principles of creating digital cases as the basis of partnership between parents and educators are characterized: thematic, openness, socio-cultural, priority of guaranteeing the child's safety in the digital space. It was emphasized the need to follow a comprehensive approach in the implementation of the identified areas of methodical support. Examples of digital applications for children, which contain interesting tasks aimed at their development and education, are given.

Key words: digital environment, parental support, preschool children, digital didactic materials, areas of methodological support for parents, digital didactic cases.

УДК 37.018.262:004

DOI <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2024/76.43>

Левінець Н.В.,

канд. пед. наук, доцент,
ст. науковий співробітник лабораторії
дошкільної освіти та виховання
Центру раннього розвитку дитини
та дошкільної освіти Інституту проблем
виховання Національної академії
педагогічних наук України

Постановка проблеми у загальному вигляді.

Цифровізація усіх сфер життя актуалізує проблему формування навичок використання ресурсів цифрового середовища для вирішення різноманітних життєвих ситуацій. Особливої уваги в цьому контексті набуває питання пошуку дієвих шляхів прилучення дітей дошкільного віку до цифрового світу. Провідну роль в цьому відіграють дорослі: вихователі та батьки. Оскільки в закладі дошкільної освіти

формування комп'ютерної грамоти відбувається цілеспрямовано відповідно до завдань та напрямів визначених Базовими компонентом дошкільної освіти (державними стандартом), тому важливим складником цього процесу є взаємодія з батьками.

Проведені опитування дітей та батьків, продемонстрували загрозливу тенденцію до збільшення кількості часу, який дитина проводить в Інтернет-мережі чи за комп'ютером. Так, у 2020 році

неурядова організація Parents Together оприлюднила результати опитування, у якому 49% батьків зазначили, що їхні діти проводять перед екранами понад 6 годин на день; 26% дітей сидять онлайн понад 8 годин. Більшість (85%) батьків висловили стурбованість надміром часу, який їхні діти перебувають у мережі. Цю тенденцію підтверджує додаток «Bosco», що відстежує онлайн-активність дітей та підлітків. За їхніми даними кількість часу, який діти витрачати на користування цифровими пристроями збільшилася вдвічі з 4,5 годин до 9 годин на день даними, до лютого 2020 року діти в середньому користувалися смартфонами 4,5 години на день. Після того як школи закрилися на карантин, цей час зріс до майже 9 годин на добу [2].

Опитування Harris Poll у 2020 року виявило, що майже 70% батьків дітей віком від 5 до 17 років зазначають, що час, проведений їхніми дітьми за екраном, збільшився, а 60% вважали, що «не мають іншого вибору, окрім як дозволити це» [14].

За підрахунками британського Ofcom, в середньому 3–4-річна дитина проводить перед екраном три години на день, до чотирьох годин у віці 5–7 років. 14% дітей-користувачів Інтернетом переважно наодинці, є кожен сьомий користувач. Ці загрозові для здоров'я дітей тенденції можуть негативно позначатися на їхньому подальшому розвитку [14].

Разом з тим можемо констатувати наявність думки про те, що багато батьків мають низький рівень цифрової компетентності. Це може мати негативний вплив на вироблення правил поведінки для наслідування дітьми, оскільки батьки за браком досвіду будуть дозволяти неконтрольоване перебування дитини в цифровому просторі, або ж повністю забороняти. Дана думка може бути пов'язана із наявністю у батьків почуття зумовленого нездатністю оцінити життя онлайн і реальне (офлайн), де всі вони є частиною одного життєвого досвіду. Ігри та соціальні медіа можуть бути такими ж дружніми для дитини, як колись гуляння вулицями з групою друзів.

Все це потребує розробки методичного супроводу батьків у використанні ресурсів цифрового середовища у розвитку дітей, що дозволить мінімізувати ризики та посилить виховний вплив на формування життєво необхідних навичок особистості, серед яких є і цифрові.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Питання налагодження партнерської взаємодії батьків і вихователів щодо попередження негативних впливів цифрового середовища на дітей та молодь, розкриті в «Концепції виховання дітей та молоді в цифровому просторі» [6], в дослідженнях Л. Зімакової, О. Тупиці, Л. Жданюк [3], науково-методичне забезпечення цифровізації освіти України в цілому, і в дошкільній освіті зокрема, висвітлено у науково-аналітичній доповіді за

загальною редакцією В. Кременя [9], характеристика інформаційної та методичної підтримки батьків у вихованні дітей дошкільного віку здійснена в працях Н. Левінець [7; 8], проблеми взаємодії батьків і вихователів у контексті сучасних викликів, окреслені в праці О. Полєвікової, Т. Швець [11], сучасні підходи до налагодження змістовної співпраці вихователів ЗДО і батьків охарактеризовані в працях С. Кампов [4], Т. Гурковської, Л. Соловйової [1], особливості цифровізації дошкільної освіти охарактеризовані в дослідженнях І. Колеснікової, О. Орлової [5] та інших.

Науковцями наголошується, що партнерська взаємодія батьків і вихователів є ключовим елементом забезпечення ефективності виховання дітей в цифровому середовищі.

Так, в «Концепції виховання дітей та молоді в цифровому просторі» (2022) поняття партнерської взаємодії розглядається як «взаємоузгоджена і відповідальна діяльність, в основу якої покладаються діалог, рівні права, добровільна участь, взаємна зацікавленість сторін. Партнерська взаємодія батьків і педагогів передбачає обмін інформацією і формами діяльності, ... гарантування безпеки в цифровому просторі» [6, с. 25].

В дослідженні Л. Зімакової, О. Тупиці, Л. Жданюк охарактеризовані засади партнерської взаємодії, на яких має будуватися процес використання дистанційних технологій. Зокрема, це принципи педагогіки партнерства; установка всіх суб'єктів дошкільної освіти на неперервність освітньої діяльності в умовах воєнного стану; культурно-освітне розмаїття суб'єктів дошкільної освіти; рівень сформованості емоційного інтелекту та комунікативної компетентності суб'єктів дошкільної освіти; здатність дорослих до побудови нових соціальних зв'язків, розвинені навички адаптивності до діяльності в різних умовах та навички резильєнтності; достовірність інформації освітніх сервісів, соціальних мереж, освітніх онлайн-платформ; активна допомога дорослих в освітній діяльності дітям в умовах воєнного стану; відповідні соціально-побутові та технічні умови дистанційного навчання дошкільника; цифрова грамотність суб'єктів освітнього процесу; врахування особливостей перебігу воєнного стану (обмеженість в часі (комендантська година), ситуації прямої небезпеки (військові дії, сигнали повітряної тривоги, необхідність перебування в укриттях) [3, с. 93].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри достатньо значну зацікавленість науковців можливостями використання ресурсів цифрового середовища як організації освітнього процесу в ЗДО, так і в умовах сім'ї, недостатньо висвітленими залишаються питання опису змісту та організаційно-методичних аспектів супроводу батьків у прилученні дітей до цифрового середовища. На сьогодні батьки потребують

інформації не лише про дотримання санітарно-гігієнічних норм перебування дітей в цифровому середовищі та кібербезпеки, а й про особливості використання цифрового освітнього контенту у виховному спрямуванні. Це сприятиме не лише підвищенню рівня партнерської взаємодії вихователів і батьків, а й допоможе підсилити освітньо-розвивальний потенціал цифрових дидактичних матеріалів у гармонійному розвитку дитини.

Мета статті полягає у розкритті основних засад методичного супроводу використання батьками цифрових дидактичних матеріалів у вихованні дітей дошкільного віку.

Виклад основного матеріалу. Загальні сучасні тенденції цифровізації суспільства яскраво проявляються в освіті. Цифровізація освіти, на думку О. Спіріна, є сучасним етапом її інформатизації, що передбачає насичення інформаційно-освітнього середовища електронно-цифровими пристроями, засобами, системами та налагодження електронно-комунікаційного обміну між ними, що фактично уможлиблює інтегральну взаємодію віртуального та фізичного, тобто створює кіберфізичний освітній простір. Автор наголошує, що вона має дві сторони: по-перше, формування цифрового освітнього середовища як сукупності цифрових засобів навчання, онлайн-курсів, електронного освітнього контенту, різноманітних цифрових ресурсів та сервісів; по-друге, глибока модернізація освітнього процесу, покликаною забезпечити підготовку людини до життя в умовах цифрового суспільства та професійної діяльності в умовах цифрової економіки [12, с. 1099]. Отже, цифровізація освітнього процесу може розглядатися як зустрічна трансформація: з одного боку – самого освітнього процесу та використовуваних у ньому педагогічних технологій; з іншого – цифрових технологій та засобів навчання.

У ході експериментального дослідження нами було проведено опитування батьків для з'ясування труднощів, з якими вони зустрічаються під час залучення дітей до цифрового середовища. Узагальнення відповідей дало можливість виокремити напрями допомоги батьків. Так, найбільш поширеним питанням виявилася недостатність інформації про вимоги щодо перебування дітей в Інтернет мережі чи за цифровим пристроєм. Батьки відмічали, що «тотальна» заборона – не є ефективною, оскільки цифровими пристроями наповнений і побут, і повсякденне життя дитини. Проте їхні спостереження за поведінкою дітей, які вимушено перебувають перед екраном, викликають у них тривогу щодо стану здоров'я (зниження зору, порушення постави, проблеми із зосередженістю, поведінкою, емоційний дисбаланс, «явище залипання», знецінення притаманних дітям дошкільного віку видів діяльності тощо). В процесі спілкування з батьками вихованців

експериментальних закладів дошкільної освіти було визначено необхідність інформаційної підтримки, тобто вироблення рекомендацій щодо тривалості перебування дитини у цифровому середовищі, вироблення правил користування і заохочення дитини дотримуватися їх, роз'ясненні обґрунтованих ризиків для здоров'я і розвитку дітей, і як мінімізувати їхню шкоду.

Наступним напрямком підтримки батьків, було визначено розробка змісту та педагогічного інструментарію його реалізації у вихованні дітей. У відповідях батьків щодо визначення цифрового освітнього контенту, який вони використовують у родинному вихованні, вони називали такі орієнтири: назва (переважно «для дітей», «дитячі» тощо, або ж те, що пропонує Інтернет), поради друзів, знайомих, власні уподобання («якщо це подобається мені, то і сподобається моїй дитині»), тривалість (щоб дитина була «зайнята», переважно це аудіо чи відео записи, а також ігри), рекомендації вихователів (цей варіант був присутній, проте батьки зазначали, що ці цифрові матеріали потребували їхньої взаємодії з дитиною та гаджетом, а вони в більшості прагнули до самостійності дитини). Тобто ми з'ясували, що з одного боку батьки мають занепокоєння щодо тривалості перебування дітей перед екранами, проте не усвідомлюють власної відповідальності у формуванні навичок безпечної поведінки дітей в цифровому середовищі.

Також ми з'ясували, що батькам бракує не лише знань про норми перебування дітей в цифровому середовищі, а й про те, які є засоби, програми контролю та регулювання тривалості перебування та відвідування корисних сайтів можуть використовувати дорослі, щоб допомогти дитині гармонізувати можливості віртуального та реального світів у своєму розвитку. Це поставило перед нами проблему підвищення рівня цифрової компетентності батьків.

Визначені бар'єри дозволили розробити програму експериментального дослідження, одним із напрямів якого була розробка методичного супроводу батьків у використанні цифрових дидактичних матеріалів у вихованні дітей дошкільного віку.

Методичний супровід нами розглядався як комплекс змістовних та організаційних заходів, спрямованих на комплексну підтримку батьків у питаннях виховання дітей із допомогою ресурсів цифрового середовища.

Основними питаннями, які стали основою для розробки методичного супроводу, були наступні: інформування та навчання батьків; моніторинг та контроль (як правильно налаштовувати та контролювати доступ до цифрових ресурсів з метою гарантування дітям безпеки в Інтернет мережі); активна участь та підтримка (як допомогти батькам брати активну участь у взаємодії дітей з цифровим середовищем); дотримання балансу між

цифровим та реальним світами; оцінка та вибір цифрових дидактичних матеріалів.

У формуальному експерименті нами було забезпечено підтримку батьків у використанні цифрових дидактичних матеріалів за такими напрямками: збагачення знань батьків з питань використання цифрового освітнього контенту; підготовка тематичних дидактичних кейсів з урахуванням віку дітей; ознайомлення з алгоритмами співдії з дитиною в цифровому середовищі.

Метою першого напрямку було ознайомлення батьків із освітньо-виховним потенціалом доступних в цифровому просторі матеріалів і способами їхнього пошуку та вибору. Це інформація, яка розташована на сайтах МОН України, громадських освітянських організацій, закладів дошкільної освіти, освітніх платформах, соціальних медіа, відеохостингу YouTube тощо. Добираючи цю інформацію ми урахували, що батьки потребують відповіді на питання Що? і Як? стосовно ресурсів цифрового середовища можна використовувати у вихованні дітей. Реалізація цього напрямку відбувалася у форматі зустрічей, майстер-класів, вебінарів, створенні добірок покликань на корисні освітянські ресурси, розробці методичних рекомендацій щодо використання цифрових дидактичних матеріалів у вихованні дітей.

Наведемо приклади додатків, які можуть використовуватися в роботі з дітьми дошкільного віку для вирішення різноманітних освітніх завдань.

НУМО. Цей додаток розроблений експертами ЮНІСЕФ та Міністерства освіти і науки України. Він пропонує різноманітні розвивальні ігри, завдання та матеріали для дітей віком від 3 до 6 років [10].

Kidslo. Цей додаток допомагає батькам контролювати час, який діти проводять за екраном, і пропонує освітні програми для розвитку різних навичок [15].

Wunderkid. Платформа, яка пропонує різноманітні розвивальні ігри та завдання для дітей, включаючи сортувальні ігри, завдання на пошук спільних ознак, розмальовки та інші матеріали [16].

ABCmouse. Цей додаток пропонує інтерактивні заняття з математики, читання, природничих наук та мистецтва для дітей віком від 2 до 8 років [13].

Другий напрям був спрямований на укладання тематичних цифрових дидактичних кейсів для забезпечення пізнавального, художньо-естетичного та іншомовного розвитку дитини. Створення кейсів відбувалося з урахуванням таких основних принципів:

– Тематичний принцип. Сутність якого полягає у виборі матеріалів, які забезпечують реалізацію освітніх завдань відповідно до загальної теми.

– Принцип відкритості розкриває два аспекти утворення кейсів: по-перше це використанні цифрових дидактичних матеріалів, які знаходяться у відкритому доступі в Інтернет-мережі,

а по-друге, – забезпечує можливість урізноманітнювати перелік освітнього контенту, що в свою чергу, оптимізує час на підготовку дидактичного матеріалу, економить ресурси (час, технічні та організаційні, фінансові тощо). Важливо зазначити, що відкритість у взаємодії з цифровими освітніми матеріалами сприяє підвищенню рівня цифрової культури вихователів, батьків, орієнтована на вироблення навичок дотримання принципів академічної доброчесності. Вихователі відзначали, що можливість доповнювати цифрові кейси знайденими самостійно матеріалами і залучати до цього пошуку батьків, допомагає налагодженню взаємодії. Також в ході реалізації експерименту було актуалізовано думки про те, що пошук інформації з відкритих джерел в Інтернет мережі накладає певну відповідальність за його результат. Адже відкритість не є синонімом відповідності.

– Принцип відповідності зосереджує увагу на виборі цифрових дидактичних матеріалів, які ураховують вікові анатомо-фізіологічні та психологічні особливості дітей щодо змісту та форми (способу) представлення освітнього матеріалу.

– Соціокультурний принцип забезпечує вибір на цифрових матеріалів, які є прикладами найкращих зразків надбань людства в усіх сферах: художньо-мистецькій, соціальній, культурно-дозвіллевій, цифровій тощо. Зважаючи на те, що дитина тільки розпочинає ознайомлення із довкіллям, тому варто розпочинати знайомити дітей з надбаннями української культури, а далі розширювати уявлення про культури інших народів та країн.

– Принцип пріоритетності гарантування безпеки дитини в цифровому просторі зосереджує увагу на виборі цифрових матеріалів, які є ціннісними з огляду на тематику, сюжети, поведінку головних героїв, зображення, висловлювання тощо, а також відповідають безпековим вимогам щодо тривалості перебування дитини за екраном цифрового гаджета, спонуканню до дій, що не шкодять здоров'ю (робити перерви для рухової активності, вправи для запобігання втомі очей).

В процесі реалізації експериментальної програми батьки зазначали, що відчували труднощі у виборі цифрових дидактичних матеріалів. Тому у визначенні тематики цифрових кейсів ми орієнтувалися на зміст Базового компонента дошкільної освіти (державного стандарту) та комплексних освітніх програм. Це забезпечило застосування однакових виховних впливів, оскільки батьки разом з вихователями використовували спільні цифрові матеріали і способи взаємодії з дитиною в цифровому середовищі.

Третім напрямом експериментально-дослідницької роботи було ознайомлення батьків з алгоритмами співдії з дитиною в цифровому освітньому середовищі. Ми орієнтували батьків на дотримання триади: цифровий гаджет-дорослий-дитина. Серед

різних форматів взаємодії (співдії) найбільш продуктивною виявилася спільна діяльність дорослого з дитиною. Цьому способу слід надавати перевагу. Проте залежно від ситуації, в якій розгортається діяльність дитини у цифровому середовищі, етапу засвоєння матеріалу, можливостей дитини самостійно виконувати запропоновані завдання, батьки мають можливість обирати формат супроводу дитини: чи безпосередньо, виконуючи завдання разом, чи допомагатимуть, надаючи словесну інструкцію або необхідні роз'яснення щодо способів виконання завдання за потреби.

Такий комплексний підхід до реалізації методичного супроводу батьків щодо використання цифрових дидактичних матеріалів у вихованні дітей дозволив підвищити рівень сформованості цифрових навичок як у дорослих, так і дітей. Вихователі відмічали зростання зацікавленості батьків освітніми цифровими ресурсами, розуміння ними ролі дорослого у взаємодії дитини і гаджета. Батьки, в свою чергу відмічали покращення ситуації з вироблення і дотримання дітьми правил поведінки в цифровому просторі, збільшенні кількості виборів видів діяльності, не пов'язаних з цифровими пристроями.

Висновки. Отже, взаємодія батьків і вихователів у питаннях залучення дитини до цифрового простору є важливим елементом, який забезпечує ефективність даного процесу. Практична реалізація методичного супроводу батьків допомагає мінімізувати ризики і зосередитися на освітньо-розвивальних ефектах цифрових дидактичних матеріалів. Вони полягають у розвитку нової освітньої комунікації, що в свою чергу впливає і на процес, і на результат освіти. Це має позитивний вплив на психічний розвиток дитини, оскільки стрімкі зміни нашого буття вимагають значної адаптивності і швидкості у прийнятті рішень, обробки та засвоєння інформації, швидкості реакцій.

Основними напрямками, у яких сучасні батьки потребують методичної підтримки є наступні: збагачення знань та практичних навичок батьків з використання цифрового освітнього контенту (інформаційний аспект); підготовка тематичних дидактичних кейсів з урахуванням віку дітей із залученням батьків до цього процесу (змістовий аспект); ознайомлення та практичне засвоєння алгоритмів співдії з дитиною в цифровому середовищі (організаційно-діяльнісний аспект).

Перспективами подальшого дослідження можуть бути питання формування у батьків цифрової культури та активізації розробки цифрового освітнього контенту, орієнтованого на освітні потреби дітей дошкільного віку.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Гурковська Т. Л., Соловйова Л. І. Педагоги та батьки: точки дотику для активної співпраці : мето-

дичні рекомендації. Київ : Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2023. 135 с.

2. Екранний час: скільки годин ваші діти сидять перед екраном щодня і що з цим робити? URL: <https://osvitoria.media/experience/ekrannyj-chas-skilky-godyn-vashi-dity-sydyat-pered-ekranom-shhodnya-i-shho-z-tsym-robyty/>

3. Зімакова Л., Тупиця О., Жданюк Л. Дистанційне навчання дітей дошкільного віку на засадах партнерської педагогіки під час воєнного стану. *Педагогічні науки*, 2022. № 79. С. 92–100. URL: <https://doi.org/10.3989/2524-2474.2022.79.264557>

4. Кампов С. П. Співпраця сім'ї та дошкільного закладу у вихованні дітей. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Педагогіка. Соціальна робота*. 2016. Вип. 2 (39). URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/.pdf>

5. Колеснікова І. В., Орлова О. А. Цифровізація освітнього процесу в закладі дошкільної освіти. *Інноваційна педагогіка*. 2022. Вип. 50. Т. 2. С. 188–191. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2022/50.2.37>

6. Кремень В. Г., Сисоєва С. О., Бех І. Д. та ін. Концепція виховання дітей та молоді в цифровому просторі. *Вісник НАПН України*. 2022. № 4 (2). С. 3–30. DOI: <https://doi.org/10.37472/v.naes.2022.4206>

7. Левінець Н. В. Інформаційна та методична підтримка батьків у вихованні дітей дошкільного віку із застосуванням цифрових дидактичних матеріалів. *Інноваційні технології дошкільної освіти – 2024* : матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції (м. Переяслав, 16–17 травня 2024 р.). Л.О.Калмикова (Ред.). Переяслав : Університет Григорія Сковороди в Переяславі (електронна книга). С. 62–67. URL: <https://preschool-conference.com/index.php/conference/issue/view/8/34>

8. Левінець Н. В. Тематичні дидактичні кейси як основа реалізації партнерської взаємодії батьків та вихователів у цифровому середовищі / *Сучасний виховний процес: сутність та інноваційний потенціал* : матеріали звітної науково-практичної конференції Інституту проблем виховання НАПН України за 2023 рік (Київ, 09 травня 2024 р.). Івано-Франківськ : НАІР, 2024. Вип. 12. С. 119-123. URL: <https://ipv.org.ua/wp-content/uploads/2024/06/Zbirnyk-tez-zvit.-konf.-09.05.2024.pdf>

9. Науково-методичне забезпечення цифровізації освіти України: стан, проблеми, перспективи. Науково-аналітична доповідь/ В. Ю. Биков, О. І. Ляшенко, С. Г. Литвинова, В. І. Луговий, Ю. І. Мальований, О. П. Пінчук, О. М. Топузов / за заг. ред. В. Г. Кременя. Київ : ІЦО НАПН України, 2022. 96 с.

10. Нумо. Платформа для розвитку дошкільнят. URL: <https://numo.mon.gov.ua/>

11. Полєвікова О., Швець Т. Проблеми взаємодії педагогів із дошкільниками та їх батьками в умовах сучасних освітніх викликів Covid-19 / *Educological discourse*, 2020. № 4 (31). URL: <https://od.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/download/777/620/2311>

12. Спірін О. М. Цифровізація освіти, освітнього процесу. Енциклопедія освіти / Нац. акад. пед. наук України: 2-ге вид., допов. та перероб. Київ : Юрінком Інтер, 2021. С. 1099–1100. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/.pdf>

13. ABCmouse: URL: <https://www.abcmouse.com/abc/?8a08850bc2=T3250193458.1730322755.0487>

14. Jary S. How much screen time is healthy for children? URL: <https://www.techadvisor.com/article/726637/how-much-screen-time-for-kids.html>

15. Kidslox. URL: <https://kidslox.com/ua/guide-to/choosing-educational-apps-for-kids/>

16. Wunderkid: Розвиваючі дидактичні ігри для друку та завдання для дітей 1–7 років. URL: <https://wunderkiddy.com/uk/>